

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 178887 21 Kž

Novi Travnik, 26.03.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Davora Kelava, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženog S. K., zbog krivičnog djela teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 178887 20 K od 28.12.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.03.2021. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 178887 20 K od 28.12.2020. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 178887 20 K od 28.12.2020. godine optuženi S. K. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci, te je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati paušal u iznosu od 50,00 KM, dok je oštećeni D. L. sa imovinskopравnim zahtjevom upućen na parnični postupak.

Protiv te presude u zakonskom roku žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se prvostepena presuda preinači na način da se optuženom izrekne kazna zatvora u dužem trajanju.

Optuženi nije podnio odgovor na žalbu tužioca.

Obzirom da stranke nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća to je ista, sukladno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana u njihovom odsustvu.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda i prigovora kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog došlo do povrede krivičnog zakona u smislu člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osporavajući pravilnost odluke o kazni kantonalni tužilac u svojoj žalbi prvo navodi za koje krivično djelo je optuženom izrečena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, zatim prigovara da je prvostepeni sud olakšavajućim okolnostima tj. priznanju krivnje dao prevelik značaj u odnosu na otežavajuće okolnosti, jer je optuženi više puta osuđivan i povratnik u vršenju istovrsnih krivičnih djela, da je ranije i teže osuđivan za krivična djela teške krađe, da te kazne nisu utjecale na njegovu svijest da više ne čini krivična djela i da se izricanjem ovako blage kazne ne može postići svrha kažnjavanja koju predviđa član 42. Krivičnog zakona Federacije BiH obzirom na zapriječenu kaznu, kao i da izrečena kazna nije primjerena težini počinjenog djela, okolnostima pod kojima je krivično djelo izvršeno, stepenu krivične odgovornosti i društvene opasnosti, te težini nastale posljedice.

Kada se ima u vidu ovakav sadržaj žalbe kantonalnog tužioca kojom osporava odluku nižestepenog suda o kazni, onda se prednji prigovori pokazuju kao uopšteni i neargumentovani, jer ne samo da se žalbom ne precizira koliko puta je optuženi ranije osuđivan, koliko je osuda za istovrsno krivično djelo i na koje kazne je optuženi ranije osuđivan, a što jeste od odlučnog značaja za ispitivanje pravilnosti odluke o kazni, nego se žalbom ne navodi ni iz kojeg to dokaza proizilazi ranija osuđivanost optuženog tj. ne precizira se broj i datum izvoda iz kaznene evidencije, niti se to navodi u izreci ili obrazloženju osporene presude.

U vezi sa prednjim treba napomenuti da je drugostepeni sud, sukladno odredbi člana 121. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, ovlašten da ispita prvostepenu presudu samo u granicama žalbenih navoda, čime se želi kazati da nema ovlaštenje ili obavezu da umjesto podnosioca žalbe u spisu iznalazi dokaze koji idu u prilog žalbenih navoda, pa se kod takvog stanja stvari prednji žalbeni prigovori ocjenjuju kao paušalni a time i kao neosnovani, a izrečena kazna u ožalbenoj presudi kao pravilna i adekvatna težini počinjenog djela, jer oduzimanje i prisvajanje 4 flaše alkoholnog pića, 3 pakovanja piva po 6 komada i svjetiljka sa mehanizmom za navijanje i po ocjeni ovog suda ne zavrijeđuje teže kažnjavanje od kazne zatvora u trajanju od 6 mjeseci, bez obzira na broj i vrstu ranijih osuda počinioca takvog krivičnog djela teške krađe. Ovo naročito ako je počinilac priznao krivnju za predmetno krivično djelo pred sudijom za prethodno saslušanje, kao što je to slučaj u ovom predmetu.

Prema tome, u situaciji kada se žalbom kantonalnog tužioca ne prigovara konkretnim i argumentovanim razlozima, nego se generalno tvrdi da se svrha kažnjavanja ne može ostvariti izrečenom kaznom prema optuženom koji je ranije već osuđivan i kada se ima u vidu vrijednost oduzetih stvari, to je onda i konačan zaključak ovog suda da je odluka o kazni u prvostepenoj presudi pravilna i zakonita i da je slijedom toga žalba kantonalnog tužioca neosnovana zbog čega je istu, a primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, bilo nužno odbiti kao takvu i potvrditi prvostepenu presudu.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.